

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/60/2016
Identifikačné číslo spisu: 2314203298
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2314203298.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobcu N. M., bývajúceho v S., zastúpeného advokátskou kanceláriou JAVOR-TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Stará Vajnorská cesta 37, IČO: 36 264 750, proti žalovaným 1/ P. Q., bývajúcej v Q., 2/ Mgr. P. M., bývajúcej v Q., obom zastúpeným advokátkou Mgr. JUDr. PhDr. Ivanou Merkovou, so sídlom v Bratislave, Mierová 183, o určenie neplatnosti právneho úkonu, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 15 C 72/2014, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 2. decembra 2015 sp.zn. 24 Co 156/2015, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave rozsudkom z 2. decembra 2015 sp.zn. 24 Co 156/2015, potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.) napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) z 9. septembra 2014 sp.zn. 15 C 72/2014, ktorým súd prvej inštancie určil, že právny úkon uzavretý 12. septembra 2012 medzi žalovanou 1/ ako predávajúcou a žalovanou 2/ ako kupujúcou označený ako kúpna zmluva, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú vedené na LV č. XXX pre kat. úz. Q. ako parc. reg. „C“ č. 3928 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 405 m², parc. reg. „C“ č. 3929/1 - záhrady o výmere 434 m², parc. reg. „C“ č. 3929/2 - záhrady o výmere 54 m² a rodinný dom s.č. 1399 postavený na parcele č. 3928, kde vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej 2/ bol povolený rozhodnutím Správy katastra Šaľa č. V 1713/12 z 15. októbra 2012 je neplatný a uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom odvolací súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania vo výške 84,31 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobcu. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, na ktoré v podrobnostiach odkázal, pričom sa vyjadril k podstatným odvolacím námietkam žalovaných. O náhrade

trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadli dovolaním žalované (ďalej aj „dovolateľky“). Dôvodnosť dovolania vyvodzovali z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Namietali, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie, je arbitrárne, nedostatočne odôvodnené, pričom odvolací súd sa nevysporiadal s odvolacími námietkami žalovaných. Zároveň mali za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu, pretože súd nevykonal dokazovanie smerujúce k preukázaniu zámeru zmať uspokojenie žalobcu. Taktiež namietali, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, keď súdy mali nesprávne aplikovať ustanovenie § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 80 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku. Podrobne sa zaoberali právnym posúdením veci. Navrhovali, aby dovolací súd rozhodnutia súdov nižšej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobca považoval dovolanie žalovaných za neprípustné a navrhoval, aby ho dovolací súd odmietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaných je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

6. Žalované dovolaním napadli potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné.

7. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľky procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/, až e/ a g/ O.s.p. výslovne netvrdili a ich existenciu nezistil ani dovolací súd; nepreukázaná bola tiež vada konania namietaná dovolateľkami (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

8. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalované namietali, že rozhodnutie súdov nižšej inštancie sú arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. Podľa stanoviska, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu 3. decembra 2015 a je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods.1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

9. V zmysle citovaného stanoviska bola vada nepreskúmateľnosti rozhodnutia namietaná dovolateľkami považovaná za tzv. inú vadu konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorá však v súlade s doterajšou konštantnou judikatúrou najvyššieho súdu prípustnosť dovolania nezakladala (pozri napr. sp.zn. 3 MCdo 16/2008 a 6 Cdo 84/2010, 5 MCdo 10/2010, 3 Cdo 166/2012, 4 Cdo 107/2011).

10. Len v mimoriadnych a ojedinelých prípadoch mohla nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu zakladáť vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., a to napríklad ak rozhodnutie napadnuté opravným prostriedkom ako celok neobsahovalo vôbec žiadne odôvodnenie, prípadne vtedy, ak odôvodnenie malo také zásadné nedostatky, ktoré sa svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi následkami blížila k

„justičnému omylu“. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva totiž princíp právnej istoty môže ustúpiť iba výnimočne, a to za účelom zaistenia opravy základných väd alebo justičných omylov (pozri Ryabikh proti Rusku, rozsudok z roku 2003) a napravenia „väd najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“, ale nie z dôvodu právnej čistoty (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009). Po preskúmaní spisu dovolací súd nezistil, že by v prejednávanej veci bol dôvod pre uplatnenie (ako výnimky) druhej vety stanoviska R 2/2016. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s odôvodnením súdu prvej inštancie) obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie.

11. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

12. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

13. Prípustnosť dovolania nezakladalo ani nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere najvyšší súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, R 6/2000, ako aj v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 251/2012, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

14. Dovolateľky v dovolaní zároveň namietali, že rozhodnutia súdov nižšej inštancie sú po právnej stránke nesprávne. Nesprávne právne posúdenie veci súdom však prípustnosť dovolania nezakladalo (viď R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014), preto sa týmito námietkami dovolací súd nemohol zaoberať.

15. V danom prípade prípustnosť dovolania žalovaných 1/ a 2/ nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., preto najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.